

Първа част

Къде си?

„Ти не трябваше да се родиш.“

Тези думи Мома ми ги повтаря от шестнадесет години. Мома е майка ми, наричам я така още от дете. Известно време след първата ѝ бременност оперирали матката ѝ и ѝ казали да забрави за други деца и за да не си прави илюзии, го написали и в картоната ѝ, като я изписали. Може би точно заради това Мома винаги ме е обичала лудо, понеже от безнадеждно желание съм станал плът и кръв.

Нека да е ясно, Мома обича и сестра ми. Пък и Анджелика няма как да не я обичаш: ако не се разбираме с нея, то е само защото тя държи да ми казва непрекъснато какво е правилно и какво не. Мисли, че може да разполага с мене, но аз вече мога да готвя и да си пера дрехите. Нямам нужда от никого.

Анджелика е организирана и щедра. Ако има работа за вършене, тя не отказва никога. Даже се жертва. Един ден рисувах в кухнята с Мома, която, откакто я помня, мечтае да има собствена стая и да я напълни със стативи и палитри, и я помолих да нарисува семейството ни, все едно че сме животни: Мома – кон, татко – вълк, аз – котарак. А за сестра ми избрах да е магаре, понеже Анджелика е такава, тегли каруцата, докато падне. „Внимавай с хората, които все блъскат и не се оплакват, защото някой ден им писва и изчезват“, казваше дядо Михай.

По-рано Анджелика ми беше по-симпатична, почти се разбирахме. Играеше, шегуваше се, тичаше с мене сред слънчогледите. И най-вече си стоеше на мястото. А след като Мома замина, тя започна да се държи с мен така, сякаш е възпитателка, и това ме изнервяше. „Вярно е, по-голяма си от

мене с осем години, но какво от това?“, заявявах ѝ аз решително. Анджелика не отговаряше. Когато е ядосана, тя никога не отговаря, взема колелото си и тръгва през нивите. В това е точно като Мома: те двете си го изкарват винаги на някой друг и в никакъв случай не ти казват истината, каквото и да правиш.

Въобщие, сестра ми е магаре, но има ум за продан и подобно на всички, които имат доста ум, слуша много и говори малко. Когато например не разбирам поведението на майка ми или мълчанието на баща ми и я попитам, след като я изслушам, всяко нещо ми става ясно, защото Анджелика разбира живота и разсъждава върху фактите. А аз не, аз съм интуитивен. Ако не бях такъв, нямаше да съм на тоя хал.